

Kingu om kristelig Barneopdragelse

Et Stykke af en Prædiken af Dr. Thomas King, holdt i Obense Kirke 1688.

Forældre kan ikke gøre bedre end indvie og befølge deres Børn til Gud. Det sker:

En Del ved Bøn og Guds Afskedelse.

En Del ved Daaben og den aandelige Gjenfødselse.

En Del ved Tilfyn og Optugtelse.

En Del ved Guds alvorlige Afskedsfarelse. Det er ikke nok at bede Gud om dem. Men vi maa og bade dem ind hos vor Herre med Abraham, at han selv vil tage sig dem an: „At han selvs vil tage sig dem an: „At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

„At han selvs vil tage sig dem an: „

hviere Guds Søner, eller saa Sol og Maane efter Vilje, at lege med, de dog ikke maatte blive Herrens, min Bitterhed, eller Stabod, Skjændels Værn, der er ingen Værd, uværdig at enten Sol eller Maane skimme paa dem. Det er lidt slett, at Værn har taget stor Skat efter Forældrene, og den er svunden den som Dag for Solen; men den bedste Skat, som ikke Møl og Kulfjorder, er en god Bøn til Gud for dem, og den har lykkes mange Steds, som Dag paa tørre Marker. Jonatan bue som ikke tog sigten fra Striden uden Vitte. Helgenes Pan ikke tom fra Himmelen for Bønning. Derfor nogen er gudstryk og giver hans Vilje, da lærer han dem. Joh. 9. 31. Hviere selvs raaber til Gud for sine Unger, og skulde en skriven være saa ussel med sine Værn, ikke at ihuomme dem hos Gud. Det haar til os at gjore dem til en Lemmel og sjælen Søn i Kristus, der staar til Gud at gjore dem til en Sammel for Herren og Værn af god Art. For kongens Værn Liv beder vi efter vor Pligt som tro Underfaatter; thi af det store Træ, der befrugter Sæden, tager ogsaa vi vort Ly og La. For vore Værns Lykke maa vi bede som friste Forældre; thi af dem som Ojetra hos det guldne Nar, der stæder Guld af sig, som Ojetens Værn kan Landet i sin Tid vente Frugt og Hedme, Guld og Grøde, som Josva og Serubabel. Sof. 4. 11. 14.

I Daaben og i den aandelige gjenfødselse beføltes Værnene til Gud. De kommer til Verden befaldt med et edamintillt Bædd og tor sig ud i Herrens Jordan og saar et ungt nyt Bædd. 2. Kong. 14. Den samaritanske Kvinde negtede kristus som en Nåde Vand af Brønden. Joh. 4. 9. Være sig Jøde eller Sædning, saa er ingen forboden Helligdommens Vande. Engelen rorte Betesda Dam, og da var der Røgedom i den. Joh. 5. 4. Kristus, Bogens Engel, Guds egen Søn, har rørt Jordens Vande, og det fejler ikke Kraft. Verleba heder Orens Brønd. I Daaben gaar vi i Pakt med Gud, han gjør os en Ed om Syndernes Forladelse og Værnernes Udøvelse; vi gjør Gud igjen en Ed, om ny Lydighed og Trofast, og den er vi ham Digtige, siden vi er døbte, til vor sidste Døds Stund.

Størger nogen Krigshammeret eller Regimentsfjænen, han bør da holde Krigsartillerne. I Daaben antages vi under kristi Blodfane, som Jesu Stridsmand og bør vi i vor kristendom at afholde os fra alt Dødt, for at behøve vor Hælsøerter. Det, der fordrer af en Husholder, (Kor. 4. 2.), maa ikke fejle hos en Soldat, begge skal findes tro. Uparstiff eller Røstrid sidder vel en Hylse ofte for sin Fordels Skuld; men det er ikke paa en kristens Værn at ville hinde paa begge Ven eller spille Høstjær paa Guds Partis Begne. Hæder du os til eller vore Fiender? Hæder Josva til Manden (Jos. 5. 13). Den Virkning har Daaben i os at indvie os til Gud og hans Tjeneste alene. Vandene, Profeten saa under Tempelst Værter mod Osten, leveredgjorde alle Ting, hvor de kom. Helligdommens Vand vinker Fornøjelsen i os. De, som er døbte paa kristus, har isort kristus. Gal. 3. 27. Hæder vi ham ved Troen, saa maa vi i Liv og Levnet befølge os paa at efterfølge ham, lære ham ved en god Vandring; den som blir i mig, lærer meg en Frugt. Joh. 15. 5. Der vi afslagt det gamle Wænnesse, saa bør os jo at have den Hjortel, som er befalmitt af Kristus. Jeg har affært min Hjortel, hvordan skulde jeg lære den? siger Bruden. Sof. 5. 3. Den Selligaand er i Daaben Hænklet os, den Selligaands Frug-

ter maa siden løse fra os, som er Kjærlighed, Fred og Glæde, Raadmodighed, Venlighed, Tro osv. Samkjærligheden gav Guds Folk et Tegns i Kjødet, at han kjænt sig ved dem. Daaben affandret os til Gud fra den gemene Hob og indfører os i Herrens edig Pakt med Guds (Jer. 32. 40). Hvordan en edig Pakt? Den brydes jo, desværre, mange Gange paa vor Side, det er vist; men ikke paa Guds Side: Hverne skal ved vige og Osiene bedages, men min Wisshundhed skal ikke vige fra dig, og min Freds Forbund skal ikke brydes sig, siger Herren, som forbaumer sig over dig. (Ej. 54. 10) Hans Gaver er uforsvædige, og derfor end vi er vantro, saa bliver han dog tro. (Rom. 11. 29). En af Personerne i Gæstebanden kan brøde Pакten og forløse den anden, men naar de igjen forløses, er ed Gæstefolk ved den første Paktis Kraft, som tilføren. Næ er det, at vi forløse Vorherre; men falter vi Tanker at vende om igjen til vor første Mand, han er færdig til at tage imod os. Forløse Kristne handles af ham som den forløse Søn af Faderen; han gif imod ham, indedes over ham, kaldt om hans Hals og kysede ham. Uden Daaben er vi ikke i denne Pakt, end skjønt vi fødtes af Kristne; thi ikke Hædelen, men Gjenfødselsen gjør os til Kristne. Huden kan være hellig, men derfor ikke Ørenene. (Rom. 11. 16). Vælligheden er tredobbelt: en effektiv og kirkelig, den har Kristnes Værn; en spiritual og aandelig; en føderal og forbundlig, og de to sidste Maader er de ikke hellige paa, ferend de er døbte. Randen rugede over Verdens Vand, at de sit Stik. Guds Land jvæver over Daabens Vand mod Kraft og Røde, at Kristus kan saa Stikfæle i dem, som toes i Vandene. Naar Kristus er døbt, høres Næsten: „Denne er min effektiv Søn“. (Matth. 3. 17). Udørelsen Værn bliver vi der af Røde, og den værdiger os Sønnens og Døtres Navn. Pædedømmets Bædd sværges sig med hvord vil og ved ikke bedre, at fries derved fra Dødt; men Daabens Vand sprangt paa under de ostar dem, helliger dem, retføddiggjør dem i den Herres Jesu Navn og vor Guds Mand. (1. Kor. 6. 11). Moses nedfaldet i Væddet var et fattigt Værn, optagen af Vandet er han et Krongebærn, Naraos Kringling, Naraos Døfter holdt ham som sin egen. Til Daabens Vand kommer vi ogsaa som Verdens Værn, men gaar fra dem som Livens Værlinger. Raadens Eiermand og Sellighedens Arvinger.

Ved Tilfyn og god Optugtelse beføltes og Værn til Gud. Værnet er nødvendigt og skædelværet; den tager vel Skarn og Smitte fra Vegemet, men hin Banke og Vanheld fra Sædret. Brumk og Vællighed giver ofte et Drog fager udbortes, da han dog er fuld af Raadendhed og Ruff indvortes og ligner Soen med et Guldflættband. Den Mangel maa Optugtelsen erholde. Trær i Naverne har deres Regt, Trær i Skovene gror, som de vil. De unge er Herrens Klættelste Kviste (Ej. 60. 21); som de i Tide tages i Agt, saa Indes det med dem i Fremtiden. Naar de Lov til at gro forinden Ape og efter egen Vilje, de skal snart løbe se, at der kan være en froget Værn paa et ret Træ, og at det vil tidlig knage, der god Krog vil blive, saa de snart skal blive forvænt til de frogede Bøje. Gælte og Gunde koste vi paa at afrette og tilvænne, Værn derimod ofte forsvæmede; og i denne Sammenligning maa siges, som Kristus sagde i en anden om Spurvevæ: „I ikke bedre end mange af disse? (Matth. 10. 31). Vist er det, at Værn fødtes ikke Mand; men det er og vist nok, at Mand dæres Væstid tid; blir Værn, fordi de i Begyndelsen manglede Tugt, lig den undervingede Afenindes utvingde Fæl, der sad al-

drig noget Wænnesse paa; eller Enhjørningen, der vil ikke kjæne eller blive ved Skrøben. Er der endskjønt Raadvittighed hos de unge, at de er Værn, de rer Væstembede dog i Næstren, thi de er Værn med en Sæl. Et Stoa væls Fæl kan ikke fødtes et Wænnesse (Job 11. 12.). Sjælen er Herrens Høllig, ej rent Værn og Gænnens, denlig til at fatte mange Ting. Det Hædelen staar tilbage med, skal Optugtelsen befordre, at som Værnen brøder frem med spæde Blomster, og Morgenens spær om Dagens Værtilig. Livets Raar og Morgenrøde kan og give gode Tegn. Værnet vil handles, til det blir et Kædtfæl eller Fæstfæment, og at det maa lade sig handle og høies i Tiden, dertil er Smødeluse. Naturen kan være god i et Værn, men den vil hælpe; den kan være ond, den vil tvinges; derli er Skædeluse. Der var ingen Smed i Israel der Saul kom til Regimentet, at de sinde ikke saa et Gæver gjort, uden de skulde have det hos deres Fiender, Nællerne, det var slet Volkstik. Er der ingen Tugt for Værn, det er en fædelig Røstholdning eller Økonomi. Paa en vis Tid af Maret stæder Salt af Værnen, og den er til Røgedom. I Wælligheden ligger en uttig Salt for Værten; Naarligheden er sammenknut i den unges Hjerter, Tugkens Riß skal udbride den (Ordfor. 22. 15.). Tammar fødte Tvillinger, og der blev bunden en Troad om domens Gaand i Hædelen, og den anden kaldtes Væres (Sænderkjærelse), fordi han vilde ferit frem. Naand og Væ vil tidlig lægges paa de unge, ellers er der en Sønderkjærelse og Wællere at forvæde i Vængden. Husmonarkiet har og sine Regalier: Wællert at lege med, men skundom sit Sæpter og Søard, som er Riß og Røffelse. Tag fat paa Tugt og bevar hende, hun er det Riß (Ordfor. 4. 13.); hvorfor den solige Luther plejede at sige om Værnetigt; man skulde straffe saa, at Wælle og Riß de fulgtes ad. Derudi var Patriarkerne ikke efterladne hos sig selv, de underviste deres Værn om de Kættiller, som var beføndte, om Messias, Troen til ham, Ofringerne, Synden, Dommen, Himmelen, Gud, Djævelen osv. Abraham havde i dette gjort sig saa kjædelig for Gud, at Gud selv gav ham Vidnesbyrd: Jeg hender Abraham og ved, at han skal lunde sine Værn og til Søs efter sig at bevare Herrens Røie (1. Mos. 18. 19.). Guds Røstfæl og Frugt er det første og sidste i Frugtten. Nanna soar en Søn af Herren; men saa snart hun har afvart ham, saa vil hun give Herren ham igjen, at han skal blive for hans Kættigt (1 Sam. 1. 11). Israel skulde i Herstegredes Madoffer frembære de grønne Væst tørrøde ved Hæd. Den grønne Naand er Gud saa hærkommen, at vi toges fra Madrens Brøft og lægdes ved Guds Værst, saa vi med Madrens Wæll kan indbiffne Guds Oeds ubvigelige Wæll (1 Petr. 2. 2.). Det maa vel være Værnevært tillige at ferage og kjæne Gud, men det er dog ikke Nærveræ eller forkjævedes, som Svøitene dænte hos Profeten. Nællas var kun en Tæng, og han begaandte at søge Davids sin Føderes Gud. Korret holder længe den Tugt og Smaa, det først blir blød; igjen med. Naturen længe gjemmer, hvord den ung nemmer. Den Optugtelse fejler de ikke gjerne, som er lomne af godt.

Profetier om kristi Livelse og dæres Dødsfarelse.

De skulde kaste Lod om hans Klæder Salme 22. 19: „De deler mine Klæder mellem sig, og kaster Lod om min Hjortel.“
Eml. Matth. 27. 35: „Men da de havde forskæstet ham, delte de hans Klæder og kastede Lod om dem for at det skulde fuldkommes som er sagt af Profeten: De delte mine

Fra Kirkeraadet for den Norske Lutherske Kirke i Amerika

Ved Herrens vise Forsyn og naadige Gørelse har vi faaet vore borgerlige Rettigheder og fundet vore hjem i et rigt stort Land, hvor vi kan bo under friere og bekvemmere Maar, end noget andet Folk paa Jorden. Vi tænker paa disse Fordele med Tak til Gud.

Ikke mindre stort og dyrebart er det at vi nyder den kristelige og kristelige Frihed, saa vi kan dyrke vor Gud og bygge hans Kirke efter vort Hjertes Overbevisning og Tro. Disse Gøder er os betroet af Gud, ikke bare for at vi skulde nyde dem, men ogsaa for at vi skulde tjene som gode Husholdere over Guds mange Gøder.

Som et kristent Folk skulder vi ferit og fremt som gode og lydale Borgere at tjene vort eget Land. Vor kristelige Overbevisning efter Guds Ord byder os at være kro og underdanig imod Øvrigheden. Vi lever nu i en hærskilt Trængsels Tid, da vort Land er kommet ind i en alvorlig Krig. Det er ikke bare i fredelige Tider at lokale Borgere byder sin Trofast og yder sin Tjeneste for sit Land, men fornemmelig i Trængsels Tider, naar Landets Hære og Fred trues. En soadan Tid har vi nu. Dagen er derfor kommen, at vore Søner maa forlade sine fredelige Hjem og som lokale og fredelige Borgere drage ud i Kampen.

Kirkeraadet for den Norske Lutherske Kirke i Amerika

(Vædes optaget i andre Blade).

klæder mellem sig og kastede Lod om min Hjortel.“

Kristus skulde regnes blandt Overtrædere.

Ej. 53. 12: „Derfor vil jeg give ham de mange til Del, og sterke skal han faa til Vælte, fordi han adtømte sin Jøl til Døden og blev regnet blandt Overtrædere.“

Eml. Mark. 15. 27. 28. „Og de forsøffede to Nævere med ham, en ved hans høire og en ved hans venstre ide. Og Skriften blev fuld kommet, som siger: Han er regnet blandt Overtrædere.“

Kristus skulde bede for sine Mordere.

Ej. 58. 12: „Han har dog manges Synd, og for Overtrædere had han.“

Eml. Luk. 23. 34: „Men Jesus sagde: Fæder forlad ham, thi de ved ikke hvod de gjør.“

Kristi Ven skulde ikke brydes.

Eml. Joh. 14. 21: „Han bevarer alle hans Ven, ikke eet af dem bliver henderbrødt.“ 2 Mos. 12. 46: „I skal ikke bryde vore Ven derpaa“, (nemlig Paaskelammet).

Eml. Joh. 19. 33. 36: (Stridsmand brød de to Nævers Ven); Men da de kom til Jesus og saa, at han allerede var død, brød de ikke hans Ven. Thi dette skede for at Skriften skulde fuldkommes: Intet Ven skal henderbrydes paa ham.“

Kristus skulde gjennemstiftes.

Eml. 12. 10: „Og jeg vil udgyde over Davids Hus og over Jerusalems Indbyggere Naadens og Værnens Vand, og de skal skue hen til mig, som de har gjennemstunget.“

Eml. Joh. 19. 34. 37: „Men en af Stridsmandene stak ham i Siden med et Spyd, og straks kom der Blod og Vand ud. . . . Og efter paa et andet Sted siger Skriften: De skal se hen til ham, som de har gjennemstunget.“

Kristus skulde begraves hos en rig.

Ej. 53. 9: „Og man bestemte hos de Ugudelige hans Grav, men hos en Rig var han i sin Død.“

Eml. Matth. 27. 57. 60: „Men da det var bleben Aften, kom en rig Mand fra Arimataa ved Navn Zo-

Tufinder har allerede aetaget sig til sine sine Kjære hjemme i Udgyldighed med sin Dørligheds Kuld. Vi følger med dem med vore Søner og Døttre. Men vi skylder dem mer. Mange spørger med Beføring: Hovord skal de saa aandelig Pleie?

Disse spørgsmaal er ogsaa rettet til os som Medlemmer og Kirkeraadet for den Norske Lutherske Kirke i Amerika. Til disse Høndelser kan vi ikke tie. Kirkeraadet udtaler derfor herved, at det er vor kristelige Pligt at ferge for vore Unges aandelige Pleie og forresten nyde dem af malig Opmuntring og Hjalp.

For at Sagen kan grides an snart og med Alvor har Kirkeraadet vaalagt omfundets Fællesformand, Dr. H. O. Lub, af ndnavne en Komite, som kan staa i Svødsen for at tage Ledelsen af denne Sag, tag; imod Væddag til Sagens Fremme, saa; sinde Mand som kan sendes til Hæsten for at tjene til de Unges aandelige Pleie.

Kirkeraadet gjør derfor et kraftigt Opbrad til vore Værnigheder om og understøtte denne saa vigtige Sag med rige Gæver. Glem ikke at det gælder at handle snart. Saken tæller ingen Udskættelse.

Naar Herren holde sin naadige Haand over vore Kjære og lede Sagens Udfald saa at endog disse værlige Trængsler maa tjene vort Land og Guds Rige til bedste.

(Vædes optaget i andre Blade).

Noget for Nædere.

I tunge Rænker sad engang en arm Sønder og skulde den næste Dag gaa den Gang, fra hvilken man ikke vønder tilbage, nemlig til Næterferbet. Da gaar Trængslets Dø op, og ind træder Forbrøderens Nøder og vil tage Hæft med sin ulykkelige sø. Og Spænnen ræstet fælt med sine Rænker. Han udfættede sine Arme og raable: Moder, du er Sthid i min Død; jeg vil gaa hen og anlage dig for Guds Trone; thi du jeg ferste Gang stjal Naalrødder paa vor Nabos Nger og bragte dig dem, da lo du og sagde, du er en sink Gut. Og saaledes gif jeg videre paa den Vej, som imorgen ender saa ilde. Jeg forbander dig tufinde Gange!

Da Hættede Nøderen ud og skreg „De mig!“

Da gjorde en anden Nøder det anderledes, da hendes lille Søn engang bragte hende hjem fra Nærsmarkedet en Trækraft, som gjorde saa Hstige Spring, uden at have befalt fer for den. Nøderen mærkede snart, at det ikke hang rigtig sammen med Proffen, og at Værnet ikke havde, som han sagde, faet den i Foraring af Sælgfænen, men at han havde stjaalet den. Og da han nu tilstod det og vilde bringe Kræmmerkonen Benge for den, saa vilde Nøderen intet høre derom; men Værnet maatte bringe den stjaalne Proff tilbage til Kræmmerkonen og bede hende om Tilførladelse. Derpaa forklævede Nøderen for Værnet det Bud, „Du skal ikke hælpe“, og det gjorde hun ikke alene med Ord, men ved ikke at spore sig „Riß“, og Gatten tæller Nøderen den Dag idag derfor.

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association. Redaktør: Pastor O. J. Ordal. Phone Main 4270. 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.

MERK.

Naar de Indsender Betaling saa se efter paa Adresselappen om der bliver kvitteret. Det tager omtrent to Uger for Kvitteringen kommer.

Alle Penges, som sendes til Herald, bør sendes adresseret: Pacific Herald, Parkland, Wash.

Besere af "Herald" bør handle med dem, som avterer i "Herald."

Pacific Lutheran Academy og University College i Parkland begynder Mandag den 15de Oktober. Lidt senere end sedvanlig paa Grund af Forholdene.

Prof. R. A. Dong, Parkland, Wash. Konferencen i Parkland. I dag (1de September) modtog vi Brev fra Herman Dr. S. G. Stub, at han kommer til vor konferens i Parkland fra 24de til 28de oktober og vilholde en Del Foredrag for os.

Til Missionsspreiterne. Ordnes for Juli og August er udferdiggjort og Pengene kommer forhaabentlig snart.

Sparekassen i Parkland. Indredningen af Sparekassen er nu færdig. Det gamle Inventar var udfaldt og maatte erstattes med nyt. En ny og stærk Oven er sat ind, der anvendes for det meste til at smelte

\$1.00 starts a savings account in our bank. Scandinavian American Bank. J. E. Chilberg, President. Gustaf Lindberg, Vice-Pres. H. Berg, Ass't Cashier. O. S. Larson, Manager.

og ovenpaa denne har en stor der tilsvarende Kjedel saet Plads, hvori Vandet bliver opbejlet. Den staar ved Ar i forbindelse med en Beholder, der fuldes med koldt Vand, hvoriga Kjedelen faar den Foringning den behøver. I en passende Afstand fra Oven staar en ny Røffemaskine, derefter en Lørfær og efter denne den gamle Røffine, som fremdeles er i brugbar stand. Ved den jendte Ende af Dusej staar en Opvask, hvor man kan tvætte Lø med Sænderne. Det som sætter de forskellige Redskaber i Bevægelse er Elektricitet, saa der skal ikke megen Haandkraft til.

Vi især Trykkes af den tørre Kærstid. Ingen Kjøllenturter, ingen Frukt, ingen Jagtagter. For mange af Børnene faar man ingen Betaling. Paa Demvendelse til en Mand i Nova angaaende et Løfte om Pengene indbringer Bedømmende at hvore Donatus Song, Broder til Prof. R. A. Dong, er kommen til Anstalten som Gaardsbestyrer. Han er en Mand, som kan gjøre sig nyttig paa mange Maader. Vi ønsker ham Lykke og Fremgang i hans nye Stilling. Han kommer til at folde en Plads, som ikke kan staa tom. De, som gæst sin Gjæsting her iblandt de arme Smaa, er dogtige og paa- lidelige Folk. Maatte den himmel- sse Fader, fra hvem alle gode Gaver kommer, skaffe os de Vælder, som trænges til Anstaltens Underhold. Med Taknemmelighed erkendes herved Modtagelsen af følgende Gaver: Tacoma Menigheds Søndags- Skolepædagog 3 Bund Kaffe. Karen O- son \$3.25 til et par Stø. Mrs. A. R. Gaard 3 Kurve Kirsebær. Mrs. D. W. Prædig, Comog, Wash. \$1. Mrs. Gustave Lee, Seattle, \$1.00. Mrs. Sam Soren 2 Søngestole. 4 almindelige Stole, 1 gammel Ma- dras. Jacob Lund.

Fra vort Virkefelt Tacoma, Wash. Vor Frelsers Korst Luth. Kirke, Syd J og 17de Gade. O. J. Ordal, Prest: Søndagskole hver Søndag kl. 9.30. Alle Barn er velkomne. M e r k! følgende nye Ordning med Omsyn til Sæmsessen hver Søndag fra forfremmede: Engelsk Spimeske Klaffen 10, og Korst Spimeske Klaffen 11. Dette er den nye Ordning som begynder næste Søndag og som vi heder alle vil merke sig og støtte. Svogersvør- maalet har altid været uovuelig. hvor vi maa bruge baade Korst og Engelsk. Nu haaber vi, at alle vil være vel tilfreds med denne Ordning, da alle kan saa Anledning til at gaa til Kirke paa Formiddag enten de foretrakker Korst eller Engelsk. En anden Fordel er den, at nu vil hele Søndagskolen saa Anledning til at gaa til Kirke hver Søndag. Maa Gud velsigne denne Ordning. Aftenang blir kl. 8 Lidt senere paa Spsten kl. 7.30. Forfremmede Aftenang holdes paa Engelsk. Pastor Ordal vil da begynde at holde en Kælle Prædiken om bibelsk Sandheder, som ellers ikke saa ofte er behandlet. Søndag Aften holdes Prædiken om Bibelens Kære om Englene. Det er en vigtig Sandhed. Søndag blev følgende døbte af Pastor O. J. Ordal: Alfred Lloyd, født 2. Juli 1917, Søn af Mr. og Mrs. A. J. Johnson. Reta Gabel, født 7de Mai 1908, Datter af Mr. og Mrs. E. A. Hunnington. Reta er en Søster af Mrs. A. J. Johnson. Robert Gerhard, født 15de Februar 1917, Søn af Mr. og Mrs. C. G. Robinson. Franklin J. Jøsel, født 29de September, 1916, Søn af Mr. og Mrs. Andrew Strand. Edward Martin, født 8. Mai 1915, og Selen Bergliot, født 6. August 1916, Børn af Mr. og Mrs. E. H. Wolden. Gud velsigne disse og bevare dem i Daabensaad. Redaktør og Eier af "Portland Scandinavian" i Portland, Oregon. Dr. Langoe, med Frue, hjælp paa Pastor O. J. Ordal denne Uge De havde været med paa Søgeriselen i Seattle og var nu paa Besøg i Tacoma. De skalde besøge Parkland og American Lake.

Søndag havde vi en af vore Sol- dater fra Decorah, Iowa, i vor Kirke nemlig Mr. Eriksen. Han er nu ved Camp Lewis, American Lake, Wash. Forrige Søndag var Mr. Dalvorst fra Los Angeles i Kirken. Han hørte i sin Tid til Pastor Preus' Menighed. Tæne Haec kommer der tusinder af Soldater til Camp Lewis, American Lake. Der blir ca. 50,000 Sol- dater og Officerer om kort Tid. Camp Lewis er færdig til at tage imod alle disse Tusinder. I Tacoma ser man Soldater hvor man gaar Gud være i Raade med dem og sølg dem og besuhte dem.

Bergsjøen ankom til Bergen den 23de August. Alt vel.

Tacoma. Immannels Luth. Kirke, No. 14. og Stevens Sts., P. O. Gades. Prest. Søndagskole kl. 10. Gudstjeneste ved Post. C. A. Ohn kl. 11. Kvindeforeningen møder Søndag den 12. Sept. hos Mrs. Keil, 4206 N. Ousey St. Kom alle!

Syd Tacoma. Den Norske Korst Luth. Kirke, So. Warner og 62nd Sts., O. Gades. Prest. Gudstjeneste Søndag Aften 7.30. Menighedsnæste lige efter Gudstjenesten. Alle stemmeberet- tede bedes om at møde ligeledes Kvindeforeningens Lemmer.

Clalla. Gudstjeneste i den Luth.: Kirke Søndag: Engelsk Prædiken kl. 11. norsk kl. 11:30. Søndagskole kl. 10. Konfirmanderne møder Vedtag Form. kl. 9.

Sommerfuglen. Fra Bistidssteden af C. Nesten. Det var midt paa sværeste Vin- tene. Sneen laa meterhøi og en bl- dende Skulde gjorde det koldt og trist i saa mangt et Hjem, som havde li- det af det kolde Brændsel. Der var mange som lutrende og trængte tilfælde sig ind i de varme Væge, da sieb, og frøb hen i Donskrogen i de kolde daarlige Rum omkring i For- sigsværelserne.

Da dog kunde der være skulde og Frost, som var værre end den, som sit Kroppen til at skælte. I den velstaaende Grøssjerer 23 Dus lad Bruen gennemrustet af her- jende Sjæleforst. Den sidste Rest af Troens og Haabets Varme holdt paa at lukne. Dendes eneste Datter, den for na- gale saa Dage siden friske, haffke og vafre Datter, laa for Døden. Hens des Legeme endte af Feber, og alle Løgerne rustede paa sine Hoveder. Hun havde aldrig været saa for- nu som Sygdommen saa pindehellig og saa voldsom.

Haderen var paa en Forretning- rejse i Amerika. Der var telegraferet efter ham. Moderen hæmsede en Fortvivelsens Kamp med Gud om sit Barns Liv. Bar det at indres oper, at hun gjorde det? Nei; thi Sofia var ikke bare hendes eneste Datter, men hun var ogsaa en stor Soltraale i Hjem- met. Hun var en sjelden begavet og intelligent Kvinde, og saa var hun udrustet med et saa velgjort Iust Sum- mer. Naar hun kom ind i Stuen, var det altid som Jul, der hendes en Soltraale. Rismod og Tristhed maatte vige, naar hun med sit freid- ge og tillidsfulde Væsen viste sig.

Det var ikke bare i sit eget Hjem hun var lig. Vorte i Særne hos gamle, fattige og syge var hun den samme vedtøvende Soltraale. Kunst og Suf maatte paa Børen for hendes freidige, livsriske Sang og Væstiar, og Hædet kom saa ofte ei Smil, ja en kuffende Vatter. Hvor mange borte i disse Sæner velgjendte ikke den "omifra snulle Frosen Sofie." For sin Mor, der var sigelig, var hun uundverlig. Foruden at det var Mor og Barn af rette Slægt, var de ogsaa de bedste Veninder. De aab- nede sine Hjertes helt for hinanden. Som Datteren fik saa megen Nytte af Moderens naadelige Livserfarin- ger, ikke mindst i Bibelens Skole, saa fik Moderen igjen saa uendelig megen Styrke af Datterens freidige, livsriske og umiddelbare Tro. Spurgte man Sofia, hvoraf det kom, at hun havde et saa lyst Sind,

for svarede hun ligefrem: "Gud har nu givet mig et godt Humør, og saa er jeg saa glad i alt det sjønne og friske, som Gud har her i Berden; men mest glad er jeg i ham selv, thi han er min store, rige, gode Far. I Jesus min Frelser har jeg fundet ham sig, og jeg er hans lyffelige Barn. Skalde jeg da ikke have et lyst og freidig Sind?"

Slig var hun. Og nu saa hun i Dødens Havet, Feberen røede til enkelte Tider hendes Bevidsthed; men hvor Gang Bevidstheden vendte tilbage saa de kullende Træk om hendes Mund, og det løse Solstreib i hendes Øie. Til sine Veninder, som kunde saa komme ind til hende, havde hun et godt og lyst Ord.

Naar hun saa sin Mor høiet og forgrædt funde af og til en Taare springe frem paa hendes kind, men hun smilte straks efter og sagde: "Mære Mor, for din Skuld funde jeg nok sulke at leve hvis min Frelser vilde det. Men hvis han vil anderledes, saa ved jeg, at det er bedst for mig, og Mor, du vilde jo altid give mig det bedste du havde hjem- me, og da under du mig nok ogsaa det bedste i Gud Faders store rige Djem. Og den fjære Gud ser nu, hvad der er bedst for mig, og da vil vi sige, Mor: Ikke som jeg vil, men som du vil. Og saa ved du, Mor, at det, jeg helst vilde blive her i Berden, det kan jeg ikke. Men naar jeg er kommen vel herfra, skal jeg blive det. Da skal alle mine rige Coner, som jeg føler Gud har givet mig, saa folde sig ud i al sin Skønhed."

Eller saa hun og træfede sin for- fulde or. Hun havde bare et Pusle for dette Liv, og det var, at hun kunde faa se sin Far og talke ham for alt det trofaste Kærgheds Lid, hun vidste han i sit Arbejde havde høvt ogsaa for hende. Men hun skulde saa sit Pusle op- fuldt? Løgerne troede det ikke. Feberen havde nu været saa mange Dage og holdt nu paa at brænde op den sid- ste Rest af Livskraft. Hun var rig- tignof saa Hjemsøien, men det sidste tage mindst fem Dage endnu, før han var hjemme, og Løgerne mente, at hun kunde leve høit to Dage til. Ratten efter at Løgerne havde ud- tallt dette, laa Moderen tinnis paa Kæne i sit Bærelse, som laa lige ved Sengværelset. Hun laa med op- løste Hænder mod Gud. Hun kunde ikke misse hende. Hun syntes at Gud maatte være hjerteløs, hvis han tog hende bort, og især hvis han tog hende, før Haderen kom hjem.

Bludfellig lod det i hendes Sjæl: Det er viit ingen Gud, som hører dig. Og om han hører dig, saa kan han ikke gribe ind og hjalpe dig; han er bundet af Naturrelovens, din Datter maa dø, det er Dødens Natur- love, som her er den Almægtige. Gud kan ikke kribbe ind og gjøre nogen Undere.

Forkædet sprang hun op fra sit Kænsel. Hendes svage Skuffelse, medtaget af Raalvægsen og Sjæl- kamp, rustede som i Kuldegrønsinger. Hun frøb i Seng, gjemte sig i Sengklæderne, og, bødstræt, som hun var, faldt hun i Sæen. Om et Par Timer var hun otter- baaget, had og vilde netop knæle igjen i Sæn, da hun paa samme Plet som hun knælede saa en stor Sommer- fugl liggende med Vingerne folde sammen. Hun blev forundret. .. ja, næsten bange; en Sommerfugl i Fæbrurkølden med Sneef og alen- heli Sæe. Hun tog den forsigtig op. Den saa ud som død, saa aandede hun paa den et Par Gange og blyd- selig slog den ud sine Vinger. Na, for en Pragt. Hun kunde ikke min- des at have set en Sommerfugl saa pragtfuld.

Hun blev pindehellig greben af en bange Kælle, lagde Sommerfuglen forsigtig ned paa Bordet. Var Datteren død, medens hun sov? Bibelens laa paa Bordet. Hun slog Øinene op med et Skrig. Sig mig Sjæl- sturke, o Gud! Det første Ord hendes Sine maatte, var Ordet i den 91. Salme:

"Hun skal give sine Engle Befal- ning om dig, at de skal bevare dig paa alle dine Veie." Saa stundte hun sig til Sogvæ- relset. Sogværelset stod ved Dø- ringen og sagde: "Jeg tror der er Ven- ding i Sogdommen, til det bedre.

Norske og Svenske Importerede - Matvarer - Send efter Prislister. "Dept. 16." Alaska-Norw. Import n g Co 116 Second St., Portland, Ore.

Gun er faldt i Sæn. Moderen stundte sig tilbage til sit Bærelse, bledte sig atter over Sommerfuglen, og ov fra dens brogede Farver lod det som en fogtindig Prædiken til hende: Du som vilde paa min Cone til at gjøre din Datter frisk, ler du hvad jeg kan gjøre? Vidt i Bitterens Kælde, Se og Mærk sender jeg denne Sommerfugl, fra min Haand er den sendt dig, kan jeg ikke hjælpe dig i din Nød, og gjøre dit Barn frisk, hvis jeg ser det er godt? Tilv dog ikke paa, at jeg baade vil og kan være din og din Datters trofaste Fader og Frelser. Og Moderen bledte atter sine smaa Mære Gud, tilgiv mig, at jeg kunde tvile og knurre mod dig. Hvor du dog elsker mig. Hvor du dog drager Omjærg for mig, min Herre og Gud at du vil sende Englebud til mig med Styrke i min Sjøelekamp. Rei, jeg vil ikke tvile paa din Kærgheds og Magt. Sæ ikke min Vilsje, men din, Fader, i dine Hænder overlader jeg mit Barn.

Hun rægte sig stærket, og med en forunderlig Fæd med Køllessen af Guds Kærhed hledte hun sig igjen over Sommerfuglen. Den bredte Vin- gerne ud, ledte sig og lagte høit i Vinduet, hvor Dagslyset trængte ind. Der satte den sig paa en liden Plante som stod der. Længtede den mod Søl- tet fra Guds Slæberhaand? Skalde hun aabne Vinduet for den? Ud i Sneen og Kalden? Rei, Herren, som sendte mig den, vil selv tage den i sin Tid.

Da saa had Sommerfuglen der i Vinduet, Dag og Nat i flere Dagn: Da Sofia? Ja, hun var seferfri, men Livskrafterne var smaa, Løgerne andrede sig hun over, at Feberen saa pludselig var ophørt. Raa den 4de af disse Dage kom Haderen hjem et Døgn, før han var ventende. Før han kom ind i Datterens Sengværel- se, vilte jeg ham Sommerfuglen og fortalte hun dens Historie. Som en troende Mand, fortold han - dens Værende. Som Sommerfuglens Forvebragt er saa ifjer og fin, at den ikke taales at berøres med Hænder, saa var ogsaa Mødet mellem Datter og Fader, saa fjer og fint, at min Ven ikke kan røre ved det uden at den taber noget af dens Kærhed. Derfor vil jeg la- de være at tegne noget Billedt af det.

Hun saa meget vil jeg sige: I det Døgn som nu fulgte kunde man hør den elskede Sofia faa en Kælle om den Skønhed og Storbød, hendes rige Kællehull Skulde saa, naar det liden Hindringer fik udfolde sig i det evige Liv.

Moffen 12 Dagen efter Haderens Hjemkomst døde hun. Hun havde lagt den ene Haand i sin Faders og den anden i sin Moders Hænder. Med et Fortkærelsens Smil og et Solstreib i Siet bared hendes Sjæl stille og fredfuldt op til Gud.

Da Forældrene havde kuffet hen- des Sine og knælt ved hendes Døds- lege, gif de ind i Moderens Bærelse. De gif hen til Vinduet for at se paa Sommerfuglen, men, den var der ikke mere. De ledte i hele Bærelset, .. ingen havde været der, intet Vin- du var aabent, .. men den var borte.

I det Dieblit Sofies Sjæl fik haved sine Vinger til Flugt, vendte ogsaa Sommerfuglen tilbage til sin Slæbers Haand.

"Men Gud er det, som gjør alt, han udmøgler dig ved Loven og gjør dig bødferdig, han tager til dig i Ordet og driver dig til at tale med ham i Vænnen, Manden lærer dig at hede, Næden bræder dig dertil, Evangeliet vækter Tro, alt er Herrens; han begyndte, han fortalte og han fuldendte."

Dr. S. A. Stub

Vor Beholdning af SKO for Mænd, Kvinder og Børn er fuldstændig. Alle Størrelser. Samuelson & Berg 1110 South K St.

MERK! Kvitler til Missionen i Teller, Alaska, bør sendes "prepaid" til følgende adresse: Lutheran Mission c/o Western Dry Goods Co. Seattle, Wash.

Ben Olsen Co. Plumbing and Heating Main 592-A 1392 1130 Commerce Street Tacoma Wash.

Dyrlag fra Luther Publ. House. Steamship Agency Biletter paa alle første Klases Esnier J. F. Visell Co. 114 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

- MOHR - Har alle Slags FARM REDSKABER. HENRY MOHR HARDWARE CO. 1141 Broadway Tacoma

Rød Chinook Laks Hvid Chinook Laks Sort Torak Røget og "kippered" Fisk og fersk Fisk altid paa Lager. 15th & Dock Streets Skriv til os paa Norsk. NORTLAND FISH CO; Phone Main 138. Tacoma, Wash

MONTANA LAND. Cheap wheat and stoek sections in central Montana. They run all the way from \$7.50 to \$25 per acre. For description and prices write C. O. Kittelsen, 2097 Montana ave., Billings, Mont.

MÆND! Vil I ha en SUIT syet efter Bestilling, som passer og varer, lad os sy den. Importerede tøj. \$25, \$30, \$35 Brewitt Bros 1217 Pacific Ave. Tacoma

Tretten (13) akers dyrket land med Frugttræer, et pent 9 room hus samt fjøs, lade og hønsehøus, "windmill," ligger lige til en liden Indsøj. Straks ved Pacific Lutheran Academy, Parkland, Wash. For Salg af Louis Langlow, Berlin Bldg., Tacoma, Wash.

Damer og Herrers Suits syes efter Bestilling. Garanterer at hver Suit passer. Specielt rimelige Priser. Eleventh Street Tailoring Co. 311 So. 11th St. Tacoma

NORSK SLAGTERFORRETNING PALACE MARKET Ole Jacobsen Eier. 1554 Broadway Main 423

Dr. J. L. Rynning
 Norsk Læge
 1825 National Realty Bldg.
 Kontor Timer—2 til 4 Eftm. Om
 Søndagene Iftige Aftale
 Tel. Main 7683, Madison 1003
 Tacoma Wash.

Dr. C. Quevli
 Behandler Sygdomme i
 Øren, Næse, Hals og Bryst.
 Kontortid Kl. 1—6 e. m.
 Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
 Kl. 7—8 e. m.
 Kontor: 801-7 Fidelity Bldg.

Telefon: Kontoret Main 3378.
 Privatbolig Main 877.
Dr. Petersen-Dana
 LÆGE OG KIRURG
 220 Scandinavian-Am. Bank Bldg
 Kontortid: 11—12 Form., 2—4 Em.
 og 7—8 aften. Søndage 12—1.

Lien's Pharmacy
 Skandinaviske Apotek.
 Ole B. Lien. Harry B. Selvig
 DRUGS, CHEMICALS,
 TOILET ARTICLES,
 Recepter udfyldes nøjagtig

C. O. Lynn Co.
 Skandinaviske Begravelsesbureau
 910-912 Syd Tacoma Ave.
 Main 7745 Tacoma, Wash.

Broadway Dental Offices
 Dr. Morton — Dr. Hutchison
 Managers
 Good dentistry at modern prices.
 Plate work and extracting
 specialist.
 937 1/2 BROADWAY

P. OSCAR STORLIE
 Begravelsesentreprenør og autoriseret
 seret Balsamerer.
 DET ENESTE NORSKE
Begravelsesbyrå
 I TACOMA
 Alt henholdsvis til Begravelser, Kl.
 ste, Liggvogn, og Betjening indbe-
 fattet, fra \$40.00 op.
 Tel. Main 1122.
 5034 Union Avenue, So. Tacoma

Anthony M. Arntson
 NORSK ADVOKAT
 614-5-6 Fidelity Bldg.
 Phone Main 6305
 Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER
 NORSK ADVOKAT
 501-3 Lyon Bygningen
 Tværs overfor det nye Courthouse
 3rd & James Seattle, Wash

Phone Main 2333
PETERSON
 PHOTOGRAPHER
 Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
 903 Tacoma Avenue

DET ER LET AT TILFREDS-
 STILLE ALLE.

 Server vor
 "Brick Ice Cream"
 Tag hjem en "brick" for din-
 ner. Phone Main 7919 for Pris-
 ser i større Kvantaer, for Sel-
 skaber eller "socials."
Olympic Ice Cream
 "THE PURE FOOD CREAM"

Tre Goder:
"Tacoma Maid"
"Kona Blend"
 Express Coffee,
 Eders Grocer sælger disse Sorter
 Kaffe
Kona Koffee Ko.
 Wholesale Roaster

For Norges-reisende.
 Den amerikanske regering
 kræver nu, at alle mænd i værne-
 pligtsalderen (21—31 aar), som
 har uttatt første papir, skal ha
 tilladelse fra exemption board i
 vedkommende eget distrikt for at
 kunne reise fra United States. De
 maa medbringe denne tilladelse
 og første papir samt registrations
 kortet til dokken før afgang.
 Ellers blir de vist tilbage av re-
 gjeringens inspektører. Hvis ved-
 kommende har hat første papir i
 7 aar uten at utta borgerbrev, saa
 kan han avreise uten tilladelse fra
 Exemption Board, men første pa-
 pir og registrationskortet maa ikke
 desmindre medbringes til dok-
 ken. Forøvrigt maa amerikanske
 borgere, der vil reise herfra ha
 amerikansk pas, mens norske
 borgere maa være forsynet med
 passport, som faas hos nærmeste
 norske konsul.

Herre, ære os naadig, og frels os.
 Amen!

(Af N. J. Raache).
 Herer, J. Simle, og lut til, du
 Jord! Thi Herren taler: Værn har
 jeg opvædt og opfostrer; men de er
 faldne fra mig. En Dre fjender sin
 Eiermand, og et Kæn, sin Herres
 Krabbe; Israels fjender ikke, mit
 Folk giver ikke Agt. Se, de lydige
 Folk, det Folk med Svær Misgjernin-
 ger, den Hugel af Aldgjerningsmænd
 de fordrøvede Værn. De har forladt
 Herren, har foragtet Israels hellige
 og er vegne tilbage. Hvorfor vil I
 ndermere lade eder slaa? Hvorfor
 forsøger I eders Frafald? Hvert
 hoved er sygt, og hvert Hjerte er
 svagt. ra Fodfaalen indtil Hoved er
 der intet helt paa det; Saar, Buler
 og triffe Slag! De er ikke udtruffe
 og ikke forbundne og ikke udbladte
 med Olje. (Ei. 1, 2, 6).

Simlene og Jorden og alt, hvad
 deri er, vidner imod de uobøddige
 Menneker og anklager dem for deres
 Gjenstridighed. Bistof er hele
 Stabningen tillige fordrøvet ved
 vort Fald, men dog ikke saaledes som
 vi afvoeg fra de guddommelige Lo-
 ve; de andre Stabninger øver ikke
 saadan frivillig Gjenstridighed mod
 Herren og Menneket er herligt ud-
 rustet, og Menneket døbest fordrø-
 vet; Menneket skulda hende Gud
 florest og lyde ham villigt, men in-
 gen bliver saa fremmed for ham som
 Menneket, og ingen saa gjenstridigt
 som det.

Svor væffende og gribende dette
 end er: „Herer, J. Simle, og lut til,
 du Jord! Thi Herren taler: Værn
 har jeg opvædt og opfostrer; men de
 er faldne fra mig.“ Saa høres det
 dog ikke. Det sagdes til Jæderne,
 det lages til os. Det passede til dem,
 det passer til os. Se, det passer paa
 os, snart ligeindt, som det passede
 paa dem. Men Simnel og Jord hø-
 rer det, vi hører det ikke. Væs lang-
 samt og eftertænksomt, hvad Herren
 videre taler: „Se det lydige Folk,
 det Folk med svær isgjerning, den
 Hugel af Aldgjerningsmænd, de for-
 drøvede Værn! De har forladt Her-
 ren, har foragtet Israels hellige, er
 vegne tilbage.“ Hvilke væffende og
 gjenstrængende Ord! Alligevel
 foragter de fleste dem nu, ligesom
 Jæderne fordem. Hvad hjælper al
 Serrens Hærligheds og Tugts Tale
 og Gjerning? Har har viit os tu-
 linfeld Fadergødded, nu kommer
 dens Røvelse. Nogle faa omvender
 sig, det er, „som en Dytte i en Bin-
 gaar“ eller som Fruiter, her hangen
 igjen efter Søltingen: for de fleste
 er ogsaa al Tugt forghedes: „Hvor-
 for vil I ndermere lade eder slaa?
 Hvorfor forsøger I eders Frafald?“
 Hvor forførdelig, naar ogsaa Tug-
 ten sin fordrøvet Stoden! Og nu
 mæler han et Træf, som viser os rube-
 gøbende, giftige Saar, til Hymnæse
 for den enkle og for Folket: „Overt
 hoved er sygt, og hvert Hjerte er
 svagt. Fra Fodfaalen til Hoved er
 intet helt paa det: Saar, Buler og
 triffe Slag: de er ikke udtruffe og
 ikke udbladte med Olje.“ Se dig
 selv i Speil, min Væker, og se dit
 Folk i Speil. No mere Guds Ord
 og Troen forkastes, des hgerer bliver
 Folket, og des nærmere er Dommen.
 Men af, det forstoes ikke. „En Dre
 fjender sin Eiermand, og et Kæn sin
 Herres Krabbe; Israels fjender ikke
 mit Folk giver ikke agt.“

na ersteg høg... Prest fortælle, at han en Tid havde
 været funderfulst for sine Sønder,
 men nu holdt han det for Galskab og
 søge Næver, som han var helbredet
 for. „Gud taler en Gang og anden
 Gang, men man oger ikke derpaa.“
 Gud sender Angielse, ryster Sønde-
 re op af Søvne og lægger Omvendel-
 sens Ord i hans Sjæl. „Alle disse
 Ting gjør Gud to eller tre Gange
 med en Mand for at føre hans Sjæl
 tilbage fra Fordøvelsen, at han maa
 oplyses ved de Levendes Vds. (Job.
 33, 14, 29, 30). Naar da Menne-
 ikke vil omvende sig, saa udøjer Her-
 ren over ham en døb Søns Mand,
 tilluffer hans Pine, saa han ikke ser
 de frestigte Gudsord, men gaar i
 navittig Glæde eller i Fortvilelsens
 mørke Stemning med Saul og Ju-
 das til evig Fordøvelse.

Herre, læt os at hende vor Besø-
 gelsestid og forta, hvad der tjener
 os vor Fred. Vær os naadig, og
 vær vort arme Folk naadig. Lad
 dit Knsigt lyse hos os for Jesu Stofd.
 Amen!

At, hende du Guds Raades føde
 Nige,
 Hvor godt det er at høre Jesu til,
 Du skulde ei imod hans Raade frige.
 Som dig endnu saa gjerne hjælpe vil.
 At, hvilken Ser Guds Kirke til,
 Om du begynde nu i dette Sieblif.

Sidnesbyrd om Bibelen.
 Ikke alle store Mænd i Verden
 har hørt Brug for den hellige Skrift
 ... ikke heller alle, der i vor Tid
 har tiltruffet sig Opmærksomhed ved
 værdifulde Daad. Dette mere vel-
 gjørende er det, naar en eller anden
 af saadanne befjender sig til Bibelen
 og Kristendommen.

J. frist Vinde er en af vore afdøde
 Presidenters sidste Ord. Sigelaa be-
 retter den Læge, der skulde bedøve
 ham for Operationen, at han da sov
 ind med Ord af Herrens Vn paa
 sine Læber. Den berømte Ophagel-
 sebreitende Dr. Sven Hedm skriver
 i sin Bog, „En Færd gennem Asien“
 om sit Bibliotek: „Biblioteket ind-
 fæntes naturligvis saa meget som
 mulig og bestod blot af nogle vigtige
 videnskabelige Bøger og Bibelen.“
 Senere siger han: „Søndag den 12.
 August undte vi os Svile, og jeg læ-
 ste som sædvanlig i den enformige
 Scryen Dagens Fæst; og studerede
 siden Heims „Gleffcherkunde“.
 Og videre: „J. Wellemtiden laa
 jeg paa mit Læse og læste i min Bi-
 belen og Salmebogen.“

Den afdøde store engelske Stats-
 mand Gladstone var hændt som en
 afgjort kristeligmand Mænd med
 megen Bibelkendskab. Han har skre-
 vet en Indledning til en Bibelfor-
 klaring. Deri siger han om Bibelens
 Velsigelse bl. a. „følgende Hønsne
 Ord: „I hvilken Røse, under hvil-
 ten Livets Trængsel har dette mid-
 til mælige Skatfr mer skuffet dig?
 Eller vil det stiffe dig? Hvilket
 Raad, hvilken jordisk Vidskilling vil
 ikke erholde sin daglige Verigelse
 gjenuem disse Ord, der ikke svæffes
 ved nogen Gjentagelse, men som den
 Dag idag bærer den samme Ungdom-
 mens og Evighedsens Friskhed over
 sig, som da de første Gang blev ud-
 talt. I dit Venkammers bortgjen-
 te Praa, i Mattens Stilhed paa Tin-
 givet, Knsigt til Knsigt med Eden,
 overalt i Bibelen ved vor Side, dens
 Ord har et særlig Budskab at bringe
 os for al vor Trang, lagende og
 lindrende, opbyggende og styrkende,
 nærende og ansporende.“

Med afgjort Foragt for al overflad-
 ligt Kundskab, al Skindamæle, Ni-
 gen efter Røst og Vere for Menneke-
 ne, skal Arbeidet i vort Colledge være
 rette; paa Hjertets Dannelse for
 Guds Rige med Sjælens Salighed
 og Guds Vere alene for Tje.
 Se, Venner, det er Arbeidet, det
 er „Huset, som skal bygges. Pastor
 S. A. Preus.

Ligesom Vandet ikke flyder opad,
 men nedad Bjergene, saaledes kom-
 mer Guds Raade ikke til de høymodi-
 ge, men til de bodfærdige, ydmyge
 Hjertier.

Lumber Mills and Logging Camps in Washington favor A National Eight Hour Day

Forty-five states produce lumber. Thirty-one of the forty-five produce it in quantities exceeding two hundred million feet a year. Eighteen produce it in competition with lumber from the State of Washington.

If an eight-hour day is right for the lumber industry of the State of Washington, why is it not also right for all other lumber-producing states? That is what is meant by a

National Eight Hour Day

The largest population of the United States is east of the Mississippi river.

The greatest lumber-consuming markets of the United States are in the region of its greatest population.

States that sell their lumber in competition with Washington lumber are mostly located many hundred miles nearer the big consuming markets.

The competing lumber producers reach the most profitable markets on shorter freight hauls and lower freight charges. That is a natural marketing advantage they have over Washington mills located away out here on the Pacific Coast.

For that reason Washington lumber, in any great quantity, has never been successfully sold east of the Mississippi river.

The Freight burden restricts Washington Lumber market possibilities

If Washington went to an eight-hour day it would add twenty-five per cent. to the burden that now keeps Washington lumber out of the country's best markets. If all lumber-producing states went to an eight-hour day — then, at least, existing markets for Washington lumber would not be disturbed.

If Washington went to an eight-hour day alone the sales territory of our lumber would be driven back toward the Pacific Coast which HAS NOT SUFFICIENT POPULATION to keep Washington lumber mills in steady operation.

That would mean many idle Mills and Many idle Men

It would mean hard times because the lumber industry of Washington pays sixty per cent. of all wages in the state.

That is why the mill men of the state are opposing the eight-hour day for just Washington alone, although they believe that the principle of the eight-hour day is absolutely right.

A national eight-hour day would not discriminate against Washington labor and lumber. A regional eight-hour day would, by further restricting Washington's already restricted markets, produce irregular employment, LOW WAGES, AND HARD TIMES.

PACIFIC NORTHWEST LUMBER INDUSTRY

YOUNG PEOPLE'S COLUMN.

CONFIRMATION.

It is now the time of year that our boys and girls are entered in the different classes for instruction for confirmation. We would like to say a few words to parents as well as to the boys and girls.

The instruction received during this time is of the highest order and value to the boys and girls.

The man who teaches is above the average teacher both as regards education and experience.

The Things Taught. You oftentimes feel that you do not know whether you can trust your child into the care of certain schools because the spirit may be of such a nature that it is far from

Anso Cameras Anso Films Cyko Paper E.W. STEWART Camera Store 939 Commerce St. Tacoma

COLE MARTIN CO. 926 PAC. AVENUE HAR MEGET STORT LAGER AF BØGER FOR ALLE SKOLEER, FOR HJEMMETS BIBLIOTEK OG FOR ALLE SOM LÆSER. DE HAR GLOBE-WERNICKE BOOK CASES, WATERMAN'S PENNE, SKRIVEPAPIR OG ALT SOM PAAES I EN MODERNE BOGHADEL.

wholesome. Here you need have no fear. The spirit, the atmosphere, is the very kind that your child needs. "The fear of the Lord is the beginning of wisdom: a good understanding have all they who do his commandments," says the Lord. They teach the way to salvation. It is the instruction in the law and the gospel or whatsoever Jesus has commanded.

You speak about the power of money. It is great. Not always for good, however. You speak about the power of a good education. It is splendid, but without Christian character it is of little value.

In the confirmation class the spiritual life which was created in baptism is nourished and fed. If the child receives this training it should become that much stronger spiritually.

You take no chances, if you send your boy or girl to take this training. But if you neglect it and let your boy and girl go without it, I would not like to be in your place. I would dislike to assume your responsibility. I would certainly not like to be the one to have my boy or girl in later years say to me: "Father and mother

why did you neglect to give me the advantage of the instruction for confirmation?" "Why did you not teach me "to observe all things whatsoever Jesus has commanded?" Why did you not give me the best there is to be had on earth, the Christian training?

There is not a postgraduate course that can equal this education and training. The highest, purest, loftiest and best that has ever come to man is offered and given to the class and the individual in the class. Love to God, love to fellowman, Christ's love in the heart actuating and moving in all.

I hold that there is nothing finer and better than this training. Will you give it to your child?

"De Karle har ikke Løge behov." Emil Frommel, Præst i Berlin, fortæller fra sit Ophold ved Badestedet i Karlsbad følgende:

"Omfoladelse . . . men er De ikke Præst?" sagde en velnæret Herre, som havde nærmet sig mit Vord. Da jeg indrømmede dette, forfattede han: "Na, jeg vilde bare indlede en Samtale med Dem."

"Ser De", sagde han, "jeg sætter ikke uendelig Pris paa Religionen; Gud fader kan jeg nok finde mig i. thi han er allfor uddøddig, men Guds Søn har jeg ikke det mindste Brug for."

Jeg tænkte: "Du faar joare en Doare efter hans Taabelighed". Ordsprog 26, 5. "Saa?" sagde jeg. "Da maa jo Gud glæde sig over, at De dog lader ham forblive ilive, en sig mig engang, hvad er De?"

"Neg er Velskandler", svarede han. "Saa, Og De er vel rig og juud?" "Na, om ikke just saa rig, saa dog velhavende, men desværre ikke ralf, ellers var jeg ikke her i det skønne Karlsbad."

"Saa? Hvor ofte har De været her i Karlsbad?" "Det er første Gang jeg er her." "Spør gammel er De?"

"Fire og festsit Kar." "Hvorfor er De da ikke tidligere kommen til dette skønne Karlsbad?" "Ja, ser De, jeg var tidligere saa frisk som en Gist i Vandet, men saa fik jeg sidste Vinter Smertier i Leneren, det er Glæde re: naar min Snelage. Na, hvilke Smertier jeg dog led. "Til Karlsbad" sagde Dogtoren. "Det er det eneste Sted, der hjælper."

"Saa?" sagde jeg. Altsaa i fire og festsit Kar er De ikke kommen til til Karlsbad, i al den Tid havde De ifet ingen Brug for det; men nu da De har Galdelsen, kommer De hertil. Jeg vil sige Dem en Ting: Ser De, ikke langt fra Leveren sidder der endnu en liden fatal levende Tingest, som man kalder Hjertet. Naar Stenene engang begynder at trække derinde . . . jeg mener Syndespenene . . . da vil De ogsaa gaa til Vægedomsfilden, til Guds Søn hvem De i fire og festsit Kar har lojstet til Side som noget, og da vil De være glad, naar man siger til Dem: "Til Jesus, De maa til Jesus, det er det eneste, der hjælper."

Luther og Døden.

Luther døde i sin Fødsels Dødsleiden den 18de Februar 1546. Liget blev under ustore Deltagelse bragt til Wittenberg, hvor Bugenhagen prædikede over 1. Tesl. 4, 13, 14. I sin Tale dvalde han ved flere Tilbragelser i Luthers Liv og Død. Deraf udvættedes følgende:

Kar 1542 gif Luther over Kirkegaarden med en Ven. Da pegede han paa sin Svogers Grav og sagde: "Han var dødsdigg, men vidste intet deroi; han var sig heller ikke bevidst, at han døde, og døde dog med Kristi Velsendelse paa sine Læber. Der ligger han nu, og ved endnu ikke, at han er død. Hjære Herre Jesus Kristus, tog ogsaa mig faaledes til dig fra denne Graadens Dal."

Da Luther mærkede, at hans Time var kommen, fødte han sine Svønder og bad faaledes:

"O, min himar! Fader, du al Trøstens Gud. Jeg talter dig, at du har aabenbaret mig din Hære Søn, Jesus Kristus, paa hvem jeg tror, hvem jeg har præket og bekjendt, hvem jeg har elsket og lovet, hvem den ledende Babe og alle ugudelige manarer, forfølger og bespottet. Jeg beder dig, min Herre Jesus Kristus, lad min arme Sjæl være dig anbefalet. O himmelske Fader, Om jeg end maa forlade dette Legeme og bortrykkes fra dette Liv, saa ved jeg dog for vist, at jeg skal være hos dig evindeligt og at ingen skal rive mig af dit Haand. Thi saa effede Gud Verden, at han hestgav sin enbaarne Søn, paa det at hver den som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have det evige Liv. Og vi har en Gud i os er en Gud til megen Solighed, og hos Herren, bgr Herre, er Udgang fra Døden."

Saa sagde han atter: "Jeg farer herfra, jeg afgiver min Aand", og gjenlog tre Gange efter hinanden, meget hurtigt disse Ord: "Fader, i dine Svønder befaler jeg min Aand! Du har forløst mig, Herre, du trosfaste Gud!" Derpaa fuldede han atter sine Svønder, og kort efter hensov han sødt og falgigt, uden Smerte, i Jesus velsignede Navn.

En god Kar.

"Der pomm. Hausfreund" fortæller: Den falgige Pastor Moritz Gærelle blev engang kort efter sin Tilstræbelse af Farben Søgnestald, kaldt til et Søgnestald. Da han nu var kommen til Huset og holdt paa at berede Radværshørdet, hente den unge Kone med veltalende Læber en Lovsang, ikke til den naadige, barmhjertige Gud, der forfarmer sig over arme Svønder, men over sin egen Fuldkommenhed, at hun altid havde været tro og arbar osv. . . som om Herren maatte være rigtig taknemmelig fordi en sig Selgen vilde gaa til Hæters. Da lagde Præsten stille de helilige Kar tilbage i Kusterdet og gif mod Døren. "Men Pastor dal" raabte Konen. "De skulde jo give mig Radværen, og nu gaar de jo allerede?" "Rei, hjære Kone, jeg kan ikke give

Dem Radværen", sagde Præsten, thi jeg er en fattig Svønder, og de er en meget dødig Kone; jeg kan ikke give Dem den hellige Radvæ; thi den er bestemt for arme Svønder."

Den udviklede derpaa dette næiere og sagde tilsidt: "Naar De ogsaa er bleven en fattig Svønder, saa vil jeg gjerne komme tilbage."

Da Præsten var gaaet, sad Konen en Stund som forstenet og kunde ikke finde Ord til at udtrykke sig med, saa voldsomt havde de alvorlige Ord truffet hende. Men da hun havde betænkt sig lidt, og hun havde overveiet, hvad der var skeet, ja, da gjorde hun, hvad de gamle, ubesielige, uigjenfødte Mennesker pleier at gjøre i sige tilfælde, hun skjeldte og smeldte over den Behandling. Præsten havde ladet hende blive til Del. Hvad gjorde imidlertid Præsten? Han bad for den Blinde, og mens hendes Skjelden ikke skadede ham, saa bar Vænnen sin Trugt. Den stakkars Kone begyndte at se næiere paa sit Liv. Vi skal ikke isølge denne Udvikling nærmere, men kun tilføie, at Pastor Gærelle fik den Glæde ogsaa i dette Tilfælde tilsidt at saa række

en arm under Jesus Legeme og Blod. LÆRERE VED PACIFIC LUTHERAN ACADEMY, PARKLAND, W.N. Phone Madison 106-J-2. Alfson, Theodora. Barton, P. J. Ellingsen, E. B. Hong, N. J., Principal. Hong, Inga, Preceptress. Larsen, Ludvig. Stuen, O. J. Xavier, Rev. J. U. BESTYRERE. Fatnes, Rev. P. J., Parkland Barnehjem, Parkland, Wash. Monsen, B., Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash. KASSERERE. Gaard, K. K., Parkland Barnehjem, Parkland, Wash. Løknes, Andrew, Stanwood, Wash. Indre Missionen, Pac. Dist. Leque, N. P., Bellingham, Wash. 1445 Moore st. Josephine Alderdomshjem.

Bar Bargain. 20 Acre vel improved Farm sælges nu for \$1,200. \$800 kontant. Guse, Barn, Gønschus. 1 Mil fra Norfolk Lutherst Kirke. 1/2 Mil fra Skolehus. 2 1/2 Mil fra Byen. Milk and Cream-Route forbi. En Væl rinder gjennem Landet. God Ford garanteres. For nærmere Oplysning skriv til

Uhre, Søl- og Guld-sager, Smykker til meget rimelige Priser B. Paulson Hjørnet af 11 & K Street

Parkland Mercantile Co. Stocks and Shell GENERAL MERCHANDISE High grade groceries and fresh meats. Prompt Delivery. Tel. Mad. 106 J 3

"Pacific Herald" Advertising John Blaauw Ad Agency 207 Nat'l Realty Bldg. Tacoma 60 Towns Bldg. Seattle

Godtkjøp af brugte Automobileer The Pacific Car Company, of Tacoma, Washington, kan give bedre Værdi i brugte Automobileer end nogen anden Forretning i Nordvesten. Vi har en stor Beholdning af lette "touring" og "roadsters," af alle fabrikater at vælge af til laveste Priser. Vi er agenter for Packard, Hudson og Overland Automobileer og Republic trucks. Vor machine shop er den bedst udstyrede i Nordvesten, hvilket betyder den bedste Betjening til vore Kunder. Pacific Car Co. North 2nd and G Streets, Tacoma Tag Point Defiance Car til G Street. Phone Main 1320

SCANDINAVIAN AMERICAN LINE Fra New York "Oscar II" 1. September "Hellig Olav" 20. September "United States" 4. Oktober "Oscar II" 18. Oktober "Hellig Olav" 8. November Amerika Billetter kan nu telegraferes til slægt og venner i Norge og Danmark med Betaling av forholdsvis lav telegramsgebyr. Henvend Dem til Liniens nærmeste agent eller til SCANDINAVIAN AMERICAN LINE The Chilberg Agency, N. P. C. G. P. A. 702 2nd Ave Seattle J. F. Visell, 1114 Pacific avenue, Tacoma

The Pacific Lutheran Academy and Business College A Christian School for Young Men and Women SCHOOL OPENS OCTOBER 15 Prepares thoroughly for any College. Fully accredited by University of Washington. Twenty-one years' experience. Courses: College Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic. Music, Practical Architecture, Special Course for Foreigners. Enter any time. Cheaper to attend School than to pay Board at Hotel. Tuition, board, room, and washing for 26 weeks \$180, 13 weeks \$95. Send for Circulars Free. Address N. J. HONG, Principal, Parkland, Wash.